

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

5.7.2005

B6-0395/2005 }
B6-0397/2005 }
B6-0401/2005 }
B6-0404/2005 }
B6-0408/2005 }
B6-0409/2005 } RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 4, af

- José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Doris Pack, Elmar Brok and Anna Ibrisagic for PPE-DE-Gruppen
- Hannes Swoboda, Panagiotis Beglitis, Borut Pahor og Jan Marinus Wiersma for PSE-Gruppen
- Jelko Kacin for ALDE-Gruppen
- Daniel Marc Cohn-Bendit, Monica Frassoni, Angelika Beer, Joost Lagendijk, Raül Romeva i Rueda, Gisela Kallenbach og Sepp Kusstatscher for Verts/ALE-Gruppen
- Francis Wurtz, André Brie, Erik Meijer og Jonas Sjöstedt for GUE/NGL-Gruppen
- Brian Crowley, Adriana Poli Bortone og Ģirts Valdis Kristovskis for UEN-Gruppen

til erstatning af beslutningsforslag af:

- Verts/ALE (B6-0395/2005)
- ALDE (B6-0397/2005)
- PSE (B6-0401/2005)
- UEN (B6-0404/2005)
- GUE/NGL (B6-0408/2005)
- PPE-DE (B6-0409/2005)

om Srebrenica

RC\574005DA.doc

PE 360.576v01-00}
PE 360.578v01-00}
PE 360.582v01-00}
PE 360.585v01-00}
PE 360.589v01-00}
PE 360.590v01-00} RC1

DA

DA

Europa-Parlamentets beslutning om Srebrenica

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Bosnien-Hercegovina og det vestlige Balkan, navnlig beslutningen af 14. april 2005 om udviklingen i den regionale integration på det vestlige Balkan,
  - der henviser til stabiliserings- og associeringsprocessen (SAP) for landene på det vestlige Balkan, som EU indledte i 1999 i et forsøg på at fremme demokratisering, retfærdighed, forsoning og fred i regionen,
  - der henviser til konklusionerne fra EU-topmødet i Thessaloniki den 21. juni 2003, hvor der sættes fokus på det europæiske perspektiv for landene på det vestlige Balkan, som vil blive en integrerende del af EU, når de har opfyldt de opstillede kriterier,
  - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds seneste møde i Bruxelles den 16.-17. juni 2005, hvor det på ny bekræftede sit engagement i en fuld gennemførelse af Thessaloniki-dagsordenen,
  - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 827 af 25. maj 1993, nr. 1244 af 10. juni 1999, nr. 1551 af 9. juli 2004 og nr. 1575 af 22. november 2004,
  - der henviser til den rapport, som ICTY's chefanklager, Carla del Ponte, forelagde FN's Sikkerhedsråd den 13. juni 2005,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at byen Srebrenica i den østlige del af Bosnien, som FN's Sikkerhedsråd i sin resolution af 16. april 1993 havde erklæret som sikkert område, den 11. juli 1995 faldt i hænderne på de bosnisk-serbiske styrker under ledelse af general Ratko Mladic og den daværende præsident for Republika Srpska, Radovan Karadzic,
- B. der henviser til, at de bosnisk-serbiske styrker efter Srebrenicas fald under ledelse af general Mladic og med støtte fra paramilitære enheder, herunder irregulære politistyrker, der var gået ind på bosnisk område fra Serbien, i løbet af adskillige dages massakre myrdede over 8000 muslimske mænd og drenge, som havde søgt tilflugt i dette område, der stod under FN's internationale styrkes (UNPROFOR) beskyttelse,
- C. der henviser til, at denne tragedie, der af Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) er blevet defineret som folkedrab, udspillede sig i et ifølge FN sikkert område og derfor er et symbol på det internationale samfunds manglende evne til at gribe ind i en konflikt og beskytte uskyldige mennesker,

- D. der henviser til, at de bosnisk-serbiske styrker mangfoldige gange overtrådte Genèvekonventionen i forhold til den muslimske civilbefolkning i Srebrenica, bl.a. ved at deportere flere tusinde kvinder, børn og ældre og voldtage et stort antal kvinder,
- E. der henviser til, at de hidtidige undersøgelser på trods af de enorme bestræbelser på at lokalisere og udgrave masse- og enkeltgrave og identificere ligene af ofrene ikke har været tilstrækkelige til at give et fyldestgørende billede af hændelserne i og omkring Srebrenica,
- F. der henviser til, at der ikke kan skabes nogen reel fred uden retfærdighed, og at et fuldt og betingelsesløst samarbejde med ICTY fortsat er en grundlæggende forudsætning for, at processen med at integrere landene på det vestlige Balkan i EU kan videreføres,
- G. der henviser til, at general Radislav Krstic fra den bosnisk-serbiske hær er den første person, som ICTY har kendt skyldig i at være meddelagtig i folkedrabet i Srebrenica, men at de to mest højtstående tiltalte personer, Ratko Mladic og Radovan Karadzic, fortsat er på fri fod ti år efter de tragiske hændelser,
- H. der henviser til, at EU's utilstrækkelige beslutningsmekanismer og manglen på en egentlig fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik også spillede en negativ rolle i hændelsesforløbet,
- I. der henviser til, at EU's budgetbevillinger til forbindelserne med det vestlige Balkan hvert år siden 2002 konstant er blevet væsentligt beskåret, og til, at der skal bevilges tilstrækkelige midler til området, således at der kan tages hensyn til såvel den gradvise omlægning fra fysisk genopbygning til institutionsopbygning og fortiltrædelsesstøtte som områdets strategiske betydning for EU,
- J. der henviser til, at Bosnien-Hercegovina har flyttet forhandlingsbordet fra Dayton til Bruxelles, og at projektet med en fremtid i EU nyder stor folkelig støtte i Bosnien-Hercegovina,
1. fordømmer på det skarpeste Srebrenica-massakren; mindes og ærer ofrene for grusomhederne; udtrykker sin medfølelse med og solidaritet over for ofrenes familier, som i mange tilfælde ikke med sikkerhed ved, hvilken skæbne der er overgået deres fædre, sønner, ægtemænd eller brødre; erkender, at denne fortsatte smerte forværres af det manglende held med at retsforfølge de ansvarlige for disse handlinger;
  2. anmoder Rådet og Kommissionen om på passende vis at mindes tiårsdagen for folkedrabet i Srebrenica-Potocari og understreger, at denne skamplet for Europa for altid bør betragtes som den sidste massakre, der fandt sted i en etnisk ideologisk navn; fastslår, at det vil gøre alt, hvad der står i dets magt, for at undgå, at sådanne uhyrlige barbariske handlinger nogensinde udspiller sig i Europa igen;

3. er dybt bekymret over, at Radovan Karadzic og Ratko Mladic fortsat er på fri fod i regionen, og anmoder Republika Srpska og Serbien og Montenegro om straks at tage skridt til at finde frem til Karadzic og Mladic og bringe dem for en domstol; betragter den åbenbare folkelige støtte, som Karadzic og Mladic nyder i visse dele af regionen, som en krænkelse af ofrenes minde og en væsentlig hindring for forsoning;
4. giver udtryk for sin fulde støtte til ICTY's værdifulde og vanskelige arbejde og gentager, at et uforbeholdent samarbejde med Krigsforbrydertribunalet er en forudsætning for et tættere samarbejde med EU; finder, at alle lande i regionen bør opfylde deres forpligtelse til fuldt ud at samarbejde med ICTY til enhver tid; mener, at det mindste, man kan gøre for at ære de mange tusinde ofre for krigsforbrydelser i Srebrenica og andetsteds, er at pågribe og udlevere de personer, der har gjort sig skyldige i disse krigsforbrydelser, og afsige dom over dem;
5. understreger betydningen af at sikre fred og stabilitet på det vestlige Balkan samt den betydning, som en fuldstændig gennemførelse af Thessaloniki-dagsordenen har for opfyldelsen af målsætningerne for stabiliserings- og associeringsprocessen; understreger, at et fuldt og betingelsesløst samarbejde med ICTY fortsat er en vigtig forudsætning for videreførelse af processen med integration i Den Europæiske Union;
6. minder om, at det ikke lykkedes for FN's fredsbevarende styrker at beskytte de områder, de havde fået mandat til at beskytte; opfordrer FN og de relevante internationale organer til at drage konsekvenserne af denne fiasko og være fuldt forberedte med henblik på fremtidige fredsbevarende missioner;
7. er dybt rystet og chokeret over den video, som Krigsforbrydertribunalet i Haag offentliggjorde for nylig, og som blev vist på kanaler rundt om i verden, og hvori der tydeligt dokumenteres en koldblodig henrettelse af seks fanger i civilt tøj og forelægges uomstødelige beviser på, hvad der rent faktisk foregik; understreger, at videoen klart skildrer, hvorledes den berygtede "skorpionsenhed", en serbisk paramilitær gruppe med tilknytning til den nationale hær og det nationale politi, på krysteragtig vis myrdede civile personer nær Srebrenica;
8. glæder sig over den serbiske premierminister Vojislav Kostunicas reaktion på offentliggørelsen af videoen, som resulterede i fængslingen af tidligere medlemmer af "skorpionsenheden", som identificeredes på videoen; støtter den beslutning, som Serbiens præsident, Boris Tadic, og præsidenten for Serbien og Montenegro, Svetozar Marovic, har truffet om at mindes tiårsdagen for massakren i Srebrenica ved mindesmærket i Potocari ;
9. beklager dybt, at det ikke lykkedes det serbiske parlament at vedtage et udkast til beslutning, hvori man erkendte og formelt fordømt massakren i Srebrenica og gav udtryk for viljen til at gøre op med fortiden og bidrage til forsoning og en fredelig løsning af problemerne i regionen;

10. er alvorligt forurolet over, at en væsentlig del af den serbiske befolkning stadig ikke erkender, at der blev begået krigsforbrydelser mod civile muslimer; opfordrer kraftigt den serbiske regering til at gøre en indsats for at konfrontere nationen med sin fortid og sætte en stopper for heltedyrkelsen af tiltalte krigsforbrydere; erkender, at visningen af den seneste video fra Srebrenica i serbiske tv-kanalers aftenlydssendelser er et første skridt i denne retning, men understreger, at der er brug for en større indsats for at gøre op med de historieforskninger, som befolkningen opfatter som sandhed;
11. støtter opfordringen fra Lord Ashdown, EU's højtstående repræsentant for Bosnien-Hercegovina, til de bosnisk-serbiske ministre om at præcisere, hvor mange soldater og hvilke personer fra andre lande end Bosnien, der optrådte på videoen;
12. glæder sig over det arbejde og den indsats, som alle de, der i løbet af disse år aldrig er ophørt med at søge efter sandheden, har gjort, og opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at give dem de nødvendige midler til at fortsætte deres arbejde, blandt andet ved at hjælpe dem med at fremskynde den meget bekostelige proces med at identificere ofrene;
13. beklager, at betingelserne for flygtninges og internt fordrevnes tilbagevenden til området endnu ikke er fuldt opfyldte;
14. understreger, at perspektivet med europæisk integration for alle lande på Balkan og stabiliserings- og associeringsprocessen bør fungere som en katalysator for reformer og demokratisk konsolidering på nationalt plan og hjælpe alle landene i regionen til at udvikle en fælles forståelse af deres tragiske fortid og skabe et grundlag for en bedre fremtid; understreger, at denne fremtid i meget høj grad afhænger af områdets lande selv;
15. bekræfter på ny EU's engagement i at bistå ansøgerlandene og potentielle ansøgerlande på Balkan med deres forberedelser med henblik på medlemskab og kræver, at der i de næste finansielle overslag stilles tilstrækkelige instrumenter og økonomiske midler til rådighed, som står mål med EU's ambitioner og med de legitime forventninger hos landene i regionen;
16. konstaterer, at Dayton-aftalen har været et vigtigt instrument til at skabe fred i regionen, men er klar over, at denne aftale ikke længere udgør en passende ramme, heller ikke for så vidt angår den fremtidige integration i EU; opfordrer derfor på det kraftigste Rådet og alle berørte parter til at støtte initiativer, der sigter mod at nå til enighed om en ny version af aftalen; understreger, at borgerne i alle landets enheder og etniske grupper må påtage sig deres ansvar for at nå til enighed om en ny forfatningsmæssig orden og skabe en bæredygtig stat for alle;
17. er alvorligt bekymret over den økonomiske og sociale situation; understreger, at en løsning på dette vigtige spørgsmål er nøglen til stabil udvikling i området; opfordrer regeringerne og EU til at erkende, at økonomisk og social udvikling er topprioriteten for befolkningerne i området, og til at handle i overensstemmelse hermed; understreger betydningen af at styrke det regionale samarbejde og samarbejdet på tværs af grænserne samt forsoningen såvel mellem befolkningerne i landene på det vestlige Balkan som med deres naboer;

18. understreger betydningen af forsoningspolitikker og fremhæver den vigtige rolle, som de religiøse myndigheder, medierne og uddannelsessystemerne spiller i denne vanskelige proces med henblik på at sikre, at alle etniske grupper i civilbefolkningen kan overvinde spændingerne fra fortiden og indlede en fredelig og oprigtig sameksistens, der sikrer varig stabilitet og økonomisk vækst; anmoder i denne henseende om, at det overvejes at nedsætte en sandheds- og forsoningskommission i Bosnien-Hercegovina;
19. understreger, at erfaringerne fra Srebrenica og krigene i det tidligere Jugoslavien må tjene som grundlag for en styrkelse af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, Bosnien-Hercegovinas og dets enheders regering og parlament og regeringerne og parlamenterne i landene på det vestlige Balkan.